

28 Νοεμβρίου, 1990

[Α. Ν. ΛΟΥΖΟΥ, Π., ΜΑΛΑΧΤΟΣ, ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ,
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ,
ΝΙΚΗΤΑΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στές]

1. ΑΛΙΚΗ ΛΙΜΝΑΤΟΥ,
2. ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΝΕΟΚΛΕΟΥΣ ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ,
3. ANNA ΒΙΟΛΑΡΗ,

Εφεισείουσες,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
1. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,
2. ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ/Ή
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ,

Εφεισιβλήτων.

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1014).

-
- 5 *Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Θέση καθηγητή Μέσης Εκπαίδευσης (Κλίμακα Α10) — Αξιολόγηση υποψηφίων — Προαγωγή υποψηφίου ο οποίος είχε μία μόνο αξιολόγηση αντί δύο — Άρθρο 35(Β)(4)(α) των περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων 1969 - 1986, όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο 65/87 — Αντικειμενική αδυναμία συμμορφώσεως προς την πιο πάνω νομοθετική διάταξη — Παράβαση ουσιώδους τύπου — Χρηστή διοίκηση — Εφαρμοστέες αρχές.*
- 10 *Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Αρχαιότητα — Εσφαλμένη επίκληση νομοθετικής διάταξης αναφορικά με το κριτήριο καθορισμού αρχαιότητας των υποψηφίων — Δεν επηρεάζει την εγκυρότητα της προσβαλλόμενης απόφασης, αν η απόφαση μπορούσε να στηριχθεί πάνω στην ορθή νομοθετική διάταξη.*
- 15 *Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Κατανομή θέσεων κατά ειδικότητες — Πότε είναι επιτρεπτή.*
- 20 *Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Εμπιστευτικές Εκθέσεις — Απλή μετονομασία τους σε Υπηρεσιακές Εκθέσεις — Είναι άνευ*

επιπτώσεων.

- Διοικητικό όργανο — Γενικές Αρχές Διοικητικού Δικαίου — Διακριτική εξουσία της Διοίκησης — Προαγωγές Εκπαιδευτικών Λειτουργών — Εκτίμηση γεγονότων — Εφαρμοστές αρχές. 5
- Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Προσωπικές συνεντεύξεις — Απόδοση υποψηφίων — Διακριτική εξουσία της Ε.Ε.Υ. 10
- Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Σχέδια Υπηρεσίας — Ερμηνεία και εφαρμογή — Αρμοδιότητα της Ε.Ε.Υ. — Το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει αν η ερμηνεία και η εφαρμογή τους ήταν εύλογα επιτρεπτή. 10
- Οι εφεσείουσες είναι καθηγήτριες σε σχολές Μέσης Παιδείας. Οι δύο πρώτες των Οικοκυρικών και η τρίτη των Γαλλικών. Οι δύο πρώτες δε συμπεριλήφθηκαν στον κατάλογο προακτέων που ετοίμασε η αρμόδια Συμβουλευτική Επιτροπή. Η τρίτη είχε συμπεριληφθεί αλλά δεν προάχθηκε λόγω της γενικής της βαθμολογίας. 15
- Λόγοι εφέσεως: 20
1. Η απόφαση της Ε.Ε.Υ. ότι το ενδιαφερόμενο μέρος Α. Σφικτού ήταν προακτέα με μία μόνο αξιολόγηση λήφθηκε κατά παράβαση του Άρθρου 35B(4)(α) των περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων, όπως τροποποιήθηκαν με το Νόμο 65/87. 25
  2. Εφαρμογή εσφαλμένης νομοθετικής διάταξης αναφορικά με το κριτήριο αρχαιότητας των υποψηφίων. 30
  3. Δεν είναι επιτρεπτή η χωρίς ειδική νομοθετική εξουσιοδότηση και κανονιστική πράξη από αρμόδιο όργανο, κατανομή των θέσεων κατά ειδικότητες. 30
  4. Το εύρημα της Ε.Ε.Υ. ότι ήταν τυπική η μετονομασία των εκθέσεων αξιολόγησης από "εμπιστευτικές" σε "υπηρεσιακές" είναι εσφαλμένη. 35
  5. Οι διαπιστώσεις της Ε.Ε.Υ. ότι η εφεσείουσα δεν είχε πρόσθετο προσόν και ότι έγινε ορθή εφαρμογή του νόμου που αφορούσαν τις προσωπικές συνεντεύξεις των υποψηφίων, ήταν εσφαλμένες. 40

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την έφεση κατά πλειοψηφία.

Α. Υπό Λοΐζου, Π., συμφωνούντων και των Δημητριάδη, Δ., Παπαδόπουλου, Δ. και Χατζητσαγγάρη, Δ.:

- 5 1. Η ύπαρξη μιας μόνο αξιολόγησης αντί δύο, όπως προβλέπει το Άρθρο 35B(4)(α) του Νόμου, δεν οφείλεται σε υπαιτιότητα του ενδιαφερόμενου μέρους. Η διοίκηση μπορεί να παραβλέψει ουσιώδη τύπο του Νόμου και του Σχεδίου Υπηρεσίας, όταν δεν υπάρχει αντικειμενικά η δυνατότητα εκπλήρωσής του.
- 10 2. Η επίκληση εσφαλμένης νομοθετικής διατάξεως δεν οδηγεί σε ακυρότητα αν η απόφαση ή το μέρος αυτής, μπορούσε να στηριχθεί πάνω στην ορθή νομοθετική διάταξη. Η αναφορά στο Νόμο 65/87, αντί στο Νόμο 157/87, δε διαφοροποιεί την αρχαιότητα των υποψηφίων όπως ορθά αποφάσισε ο πρωτόδικος Δικαστής.
- 15 3. Η κατανομή των θέσεων κατά ειδικότητες ήταν προκαθορισμένη με βάση τα Μνημόνια που αποτέλεσαν μέρος των Σχεδίων Υπηρεσίας και δεν μπορούσε να αγνοηθεί από την Ε.Ε.Υ.
- 20 4. Το εύρημα της Ε.Ε.Υ. ότι η αιτήτρια δεν είχε το πρόσθετο προσόν, ήταν εύλογα επιτρεπτό και το Δικαστήριο ως εκ τούτου δεν θα επέμβει προς ανατροπή του, κατ' εφαρμογήν της αρχής ότι η ερμηνεία και εφαρμογή των Σχεδίων Υπηρεσίας αποτελεί διακριτική ευχέρεια της Ε.Ε.Υ.
- 25 5. Η απλή μετονομασία των εμπιστευτικών εκθέσεων σε υπηρεσιακές δεν επηρεάζει το κύρος τους.
- 30 6. Η εκτίμηση της απόδοσης των υποψηφίων στις προσωπικές συνεντεύξεις, εμπίπτει στην αρμοδιότητα της Ε.Ε.Υ., η οποία δεν υποχρεούται να ακολουθήσει τις κρίσεις του αρμόδιου λειτουργού ο οποίος εκφράζει τις δικές του εκτιμήσεις ή να δώσει αιτιολογία για διαφορετική εκτίμηση.
- 35 Β. Υπό Νικήτα, Δ., συμφωνούντων και των Μαλαχτού Δ., και Αρτεμίδα, Δ.:

40 Σύμφωνα με τη νομοθετική διάταξη του Άρθρου 3B(4)(α) του Νόμου, οι τελευταίες δύο αξιολογήσεις αποτελούν απαραίτητη προϋπόθεση και ασκούν καθοριστική επίδραση στην εκτίμηση της υπηρεσιακής ικανότητας των κρινομένων. Αποτελούν ως εκ τούτου τύπο ουσιαστικής σημασίας η παράβαση του οποίου, όπως έχει καθορισθεί από τη νομολογία, αποτελεί λόγο ακυρότητας. Η έλλειψη της μιας βαθμολογίας που αποτελεί επιτακτι-

κή διάταξη του πιο πάνω άρθρου του Νόμου, δεν μπορεί να θε-
ραπευθεί με την επίκληση της αρχής της χρηστής διοίκησης.

*Η έφεση απορρίπτεται κατά πλειοψη-
φία χωρίς έξοδα.*

5

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Paradopoulos v. Republic (1968) 3 C.L.R. 662,

10

Cyprus Cement Co. Ltd v. Republic (1974) 3 C.L.R. 304,

Καραγιώργης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 1669,

Savva v. Republic (1986) 3(A) C.L.R. 445.

15

Έφεση.

Έφεση εναντίον της απόφασης Δικαστού του Ανωτάτου Δι-
καστηρίου (Στυλιανίδη, Δ.) που δόθηκε στις 27 Οκτωβρίου, 1989
(Αριθμοί Προσφυγών 27/88 και 290/88) με την οποία απορρί-
φθηκαν οι προσφυγές των εφεσειουσών εναντίον της απόφασης
της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας να προάξει τα ενδια-
φερόμενα μέρη στη θέση Καθηγητή Κλίμακα Α10 στη Μέση
Εκπαίδευση

20

25

Α. Σ. Αγγελίδης, για τις Εφεσείουσες.

*Ρ. Πετρίδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α΄, για τους Εφε-
σίβλητους.*

30

Cur. adv. vult.

Α. Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Με την απόφασή μου αυτή συμφωνούν και
οι Δικαστές, Δημητριάδης, Παπαδόπουλος και Χατζητσαγγάρης.

35

Η Έφεση αυτή στρέφεται εναντίον της πρωτόδικης απόφα-
σης Δικαστή του Δικαστηρίου τούτου με την οποία απέρριψε τις
προσφυγές των τριών εφεσειουσών, που συνεκδικάστηκαν ύστε-
ρα από διαταγή του Δικαστηρίου, μια και παρουσίαζαν κοινά
νομικά και πραγματικά σημεία.

40

Οι δύο πρώτες εφεσείουσες - αιτήσεις στην προσφυγή αρ.
27/88, είχαν διορισμό στον κλάδο των Οικοκυρικών. Η εφεσει-

ουσα - αιτήτρια στην προσφυγή αρ. 290/84, στον κλάδο καθηγήτριας Γαλλικών.

- 5 Μια τρίτη προσφυγή με αριθμό 28/88 συνεδικάστηκε με τις άλλες δύο και απορρίφθηκε όπως και αυτές αλλά δεν καταχωρήθηκε έφεση σε αυτή.

- 10 Η Συμβουλευτική Επιτροπή η οποία ορίστηκε σύμφωνα με τους περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμους του 1969-1986, όπως τροποποιήθηκαν από τον περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (Τροποποιητικό) Νόμο του 1987 (Νόμος Αρ. 65 του 1987), που στη συνέχεια θα αναφέρονται όλοι μαζί ως ο Νόμος, κατάρτισε κατάλογο αυτών που προτείνονταν για προαγωγή στη θέση καθηγητή στην Κλίμακα Α10 Μέσης Εκπαίδευσης, αφού έκαμε αποτίμηση σε μονάδες της αξίας, της αρχαιότητας και των προσόντων των υποψηφίων. Οι εφεσείουσες 1 και 2 Λιμνάτη και Μαυροπούλου συγκέντρωσαν 180 μονάδες η κάθε μια και γι' αυτό δεν προτάθηκαν για προαγωγή, ενώ η εφεσείουσα 3 Άννα Βιολάρη, συγκέντρωσε συνολικά 185 μονάδες και έτσι κατατάχθηκε στην έκτη θέση στον κατάλογο αυτό.
- 15
- 20

- 25 Η Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας - η Επιτροπή - με βάση το άρθρο 35B(8) του Νόμου, εξέτασε τις ενστάσεις που υποβλήθηκαν για αναθεώρηση του καταλόγου αυτού και κατάρτισε τον τελικό κατάλογο. Στις 21 και 22 Δεκεμβρίου κλήθηκαν οι υποψήφιοι σε προσωπικές συνεντεύξεις στις οποίες παρίστατο και ο κ. Λυκούργος Κάπας, Επιθεωρητής Α, για το Διευθυντή Μέσης Εκπαίδευσης.

- 30 Η Επιτροπή αφού αξιολόγησε την απόδοση των υποψηφίων και αφού έλαβε υπόψη τους προσωπικούς και εμπιστευτικούς τους φακέλους και την εντύπωση που απεκόμισε από τις προσωπικές συνεντεύξεις με βάση το Άρθρο 35B(10)(β) του Νόμου, αύξησε τις μονάδες των υποψηφίων και τελικά ομόφωνα αποφάσισε την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών από 1 Ιανουαρίου 1988.
- 35

Ο πρώτος λόγος εφέσεως είναι ότι:

- 40 "η πρωτόδικη απόφαση εσφαλμένα έκρινε ότι μπορούσε να ήταν υποψήφια, να περιληφθεί στον πίνακα που η Συμβουλευτική Επιτροπή ετοίμασε και να προαχθεί ενδιαφερόμενο πρόσωπο με μια μόνο αξιολόγηση στη θέση. Εσφαλμένα το Δικαστήριο έκρινε παραγνωρίζοντας το Νόμο ότι δεν μπορούσε κατά τη 'χρηστή διοίκηση' να θυματοποιηθεί δήθεν το

ενδιαφερόμενο τούτο πρόσωπο επειδή δεν είχε δεύτερη αξιολόγηση και άρα πως ορθά προήχτηκε."

Το ενδιαφερόμενο πρόσωπο στην περίπτωση αυτή ήταν η Αφροδίτη Σφικτού. Η προσέγγιση του πρωτόδικου Δικαστή στο θέμα αυτό ήταν ότι:

"Δεν είναι επιτρεπτή, και είναι αντίθετη με την αρχή της χρηστής διοίκησης, η θυματοποίηση καθηγητή ή υπαλλήλου, επειδή η διοίκηση, χωρίς υπαιτιότητά του, δεν έκαμε τακτική επιθεώρηση και αξιολόγηση. Ως εκ τούτου η παράλειψη της επιθεώρησης και η αξιολόγηση της Σφικτού δεν μπορεί να προσβληθεί ως λόγος ακύρωσης της προαγωγής της."

Στο Σχέδιο Υπηρεσίας στην παράγραφο 2, σχετικά με τα απαιτούμενα προσόντα, αναφέρεται ότι ο υποψήφιος πρέπει "να έχει λείαν ευδόκιμον υπηρεσίαν βάσει των δύο τελευταίων εμπιστευτικών εκθέσεων".

Η σχετική δε νομοθετική διάταξη είναι το άρθρο 35B(4)(α) του Νόμου το οποίο προβλέπει τα πιο κάτω:

"(α) αξία:

το σύνολο των μονάδων που προκύπτει από την πρόσθεση του τετραπλασίου του μέσου όρου των τελευταίων δύο βαθμολογιών και του μέσου όρου της συνολικής βαθμολογίας των τελευταίων δέκα ετών υπηρεσίας στη θέση ή, προκειμένου για υποψηφίους με υπηρεσία λιγότερη από δέκα έτη στη θέση, του μέσου όρου της συνολικής βαθμολογίας στη θέση"

Είναι παραδεχτό ότι το ενδιαφερόμενο αυτό μέρος είχε μια αξιολόγηση αντί δύο, όπως φαίνεται και στον κατάλογο της Συμβουλευτικής Επιτροπής στον οποίο έχει την πέμπτη θέση στη σειρά προτεραιότητας, με βαθμό 36 για ένα χρόνο.

Αποτελεί πάγια θέση της νομολογίας μας, ότι παράβαση ουσιώδους τύπου συνιστά λόγο ακυρώσεως. Ωστόσο η κάθε περίπτωση πρέπει να αντιμετωπίζεται με βάση τις ιδιαίτερες περιστάσεις της. Στην κρινόμενη έφεση το ενδιαφερόμενο μέρος Σφικτού, είχε μια αξιολόγηση αντί δύο. Αυτή η κατάσταση πραγμάτων, όπως πολύ ορθά βρήκε το πρωτόδικο Δικαστήριο δεν οφείλεται σε υπαιτιότητά της και επομένως η μη τήρηση του ουσιώδους τύπου στην περίπτωσή της ανάγεται σε λόγους "πραγματι-

κής αδυναμίας". Έχει δε γίνει δεκτό από το Conseil d' Etat ότι η διοίκηση μπορεί να παραβλέψει "τύπον τινά και δη και αυτούς τους χαρακτηριστέους ως ουσιώδεις, εφ' όσον η τήρησις του εν τη συγκεκριμένη περιπτώσει είναι εν τοις πράγμασιν αδύνατος."

5

Στο Σύγγραμμα "Η Παράβασις Ουσιώδους Τύπου ως Λόγος Ακυρώσεως των Διοικητικών Πράξεων" του Στέφανου Ι. Δελικωστόπουλου αναφέρονται τα πιο κάτω στις σελ. 87-89:

10 "III. Μη τήρησις τύπων ένεκα πραγματικής αδυναμίας ή λόγω εξαιρετικών συνθηκών.

1. Μεγαλυτέρας οπωσδήποτε σπουδαιότητος είναι ο κανών ο αφορών εις την ύπαρξιν ή μη ουσιώδους τυπικού ελαττώματος επί παραλείψεως αδυνάτων διατυπώσεων (formalites impossibles).

20 Αποστολή των τύπων και των διαδικασιών είναι η κατά τον προσήκοντα εις τας αρχάς της χρηστής διοικήσεως τρόπον διεξαγωγή του διοικητικού έργου και ουχι η δυσχέρασις ή η εμπόδισις τούτου. Ενόψει της αρχής ταύτης η γαλλική νομολογία και θεωρία δέχονται ότι η διοίκησης δύναται να παραβλέψη τύπον τινά και δη και αυτούς τους χαρακτηριστέους ως ουσιώδεις, εφ' όσον η τήρησις του εν τη συγκεκριμένη περιπτώσει είναι εν τοις πράγμασιν αδύνατος. Η πραγματική αδυναμία τηρήσεως του τύπου αίρει καθ' ωρισμένον τρόπον το τυπικόν τούτο ελάττωμα. Οπωσδήποτε δέον να σημειωθή ότι το Conseil d' Etat κάμνει χρήσιν του κανόνος τούτου της πραγματικής αδυναμίας με ιδιαιτέραν περισκεψιν.

30

Εις την βάσιν της θεωρίας περί πραγματικής αδυναμίας τηρήσεως τύπων κείται η σκέψις της ανωτέρας βίας, της οποίας έχομεν εν προκειμένω μεταφοράν εις την περιοχίν της νομιμότητος των διοικητικών πράξεων. Άλλοι όμως των Γάλλων συγγραφέων εμπλέκουν εν προκειμένω και την έννοιαν των εξαιρετικών περιστάσεων (circomstances excepcionelles).

35

40 Επί της διαφοράς των δύο θεμελιώσεων θα επανέλθωμεν αμέσως κατωτέρω. Ενταύθα, ανεξαρτήτως της ειδικωτέρας νομικής αρχής εφ' ης βασίζεται η εξαίρεσις των αδυνάτων τούτων διατυπώσεων, δέον να διακριθούν αι διάφοροι μορφαί, υφ' ας εμφανίζεται η αδυναμία αυτή. Εν τη επιστήμη διακρίνονται σχετικώς δύο κατηγορίαι ή περιπτώσεις πραγματικής αδυναμίας. α) Εκείνη καθ' ην εκ πραγματικών λόγων δεν υπάρχει αντικει-

μενικώς δυνατότης να εκπληρωθεί ο εκ του νόμου προδιαγραφόμενος τύπος και β) όταν υφίσταται μεν η δυνατότης αυτή, αλλά τα προς τούτο υποχρεούμενα να ενεργήσουν ή να συμπράξουν όργανα ή αυτοί οι ενδιαφερόμενοι ιδιώται αρνούνται να πράξουν τούτο. Όθεν εν τη δευτέρα περιπτώσει διακρίνονται δύο επί μέρους περιπτώσεις αναλόγως αν ο αρνούμενος να ενεργήσει είναι διοικητικόν όργανον ή διοικούμενος. 5

α. Η εκ πραγματικών λόγων αντικειμενική αδυναμία τηρήσεως των προδιαγεγραμμένων διαδικασιών και τύπων δύναται να έχει ποικίλην προέλευσιν. Ούτως εις το αναφερόμενον συνήθως παράδειγμα υπό των Γάλλων συγγραφέων εκ της νομολογίας του Conseil d' Etat ο νόμος προέβλεπεν ότι το πειθαρχικόν συμβούλιον επί των δημοτικών υπαλλήλων ωρισμένης κοινότητος απαρτίζεται εκ τριών δημοτικών συμβούλων, δύο δημοτικών υπαλλήλων και ενός διευθυντού της σχετικής υπηρεσίας, πλην εκείνου υπό τον οποίον υπήγετο ο πειθαρχικώς διωκόμενος υπάλληλος. Εν τη ειρημένη περιπτώσει υπήρχεν όμως μόνος εις διευθυντής, δι' ο μη ούσης πλέον δυνατής της τηρήσεως του σχετικού τύπου, το πειθαρχικόν συμβούλιον απηργίσθη δια της συμμετοχής και ενός τετάρτου συμβούλου. Το Conseil d' Etat επί της σχετικής αιτήσεως ακυρώσεως του ενδιαφερομένου, παραπονουμένου δια την τοιαύτην παρά τον νόμον σύστασιν του συμβουλίου, ηκύρωσε την απόφασιν, αλλό μόνον επί τω λόγω ότι έδει να χρησιμοποιηθή πρόσωπον ανήκον ουχί εις διάφορον κατηγορίαν εκείνης ην προέβλεπεν ο νόμος. Κατ' ουσίαν όμως το Conseil d' Etat εδέχθη ενταύθα παραμερισμόν του προδιαγεγραμμένου τύπου λόγω πραγματικής αδυναμίας τηρήσεώς του. 10
15
20
25

Εις ετέραν περίπτωσιν η πραγματική αδυναμία τηρήσεως του τύπου ενέκειτο εν τω ότι η σύνθεσις οργάνου τινός προβλεπομένη υπό παλαιότερου νόμου αντετίθετο εις τον εφαρμοστέον την στιγμήν εκείνην κ.ο.κ. Γενικώς δύναται να λεχθή ότι οι λόγοι πραγματικής αδυναμίας δύνανται να οφείλονται είτε εις τας πραγματικές συνθήκας είτε εις νομικάς μεταβολάς, καθιστώσας ανεφάρμοστον τον τύπον." 30
35

Όπως είναι φανερό στην περίπτωση που εξετάζομεν η τήρηση του ουσιώδους τύπου, σύμφωνα με τον οποίο έπρεπε το ενδιαφερόμενο μέρος να έχει δύο αξιολογήσεις, ήταν εκ των πραγμάτων αδύνατη, γιατί δεν υπήρχε, αντικειμενικά η δυνατότητα να εκπληρωθεί ο τύπος ο οποίος προδιαγράφεται από το Νόμο και το Σχέδιο Υπηρεσίας. Σε τέτοιες περιπτώσεις η διοίκηση 40

5 μπορεί να παραβλέψει τον σχετικό ουσιώδη τύπο. Κατά συνέπεια κρίνουμε ότι δεν συντρέχει παράβαση ουσιώδους τύπου η μη εφαρμογή του ισχύοντος κατά τον ουσιώδη χρόνο δικαίου, ο δε σχετικός λόγος ακυρώσεως δεν ευσταθεί και επομένως ο πρώτος λόγος εφέσεως αποτυγχάνει.

Ο δεύτερος λόγος εφέσεως είναι ότι:

10 "2. Εσφαλμένα το Δικαστήριο έκρινε ότι μπορούσε να διασωθεί η τελική πράξη όταν η προπαρασκευαστική της Συμβουλευτικής Επιτροπής που ο Νόμος προβλέπει στηρίχτηκε σε διάταξη ήδη καταργηθέντος άρθρου. Εσφαλμένα δε έκρινε ότι το άρθρο 35(Β) 4(γ) πριν και μετά την τροποποίησή του δεν επέφερε καμιά διαφορά στο κριτήριο αρχαιότητας."

15 Το άρθρο 35B(4)(γ) του Νόμου όπως είχε τροποποιηθεί από το Νόμο Αρ. 65 του 1989, τροποποιήθηκε πάλιν με κατάργηση και αντικατάσταση του από το άρθρο 2 του περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (Τροποποιητικού) (Αρ. 3) Νόμου του 20 1987 (Νόμος Αρ. 157 του 1987). Ο Νόμος αυτός άρχισε να ισχύει από τις 8 Μαΐου 1987, και έτσι αυτό ήταν το ισχύον δίκαιο κατά τον ουσιώδη για τη λήψη της επίδικης απόφασης χρόνο.

25 Το άρθρο 35B(4)(γ) όπως είχε διαμορφωθεί από το Νόμο Αρ. 65 του 1987, είναι το πιο κάτω:

"Άρθρο 35B(4)(γ) του Νόμου 65/87:

30 (γ) αρχαιότητα:

η μονάδα για κάθε συμπληρωμένο έτος υπηρεσίας στη θέση εφαρμοζομένων των διατάξεων του άρθρου 37 του Νόμου αυτού."

35 Διαμορφώθηκε δε με το άρθρο 2 του Νόμου Αρ. 157 του 1987 όπως πιο κάτω:

"Άρθρο 2 του Νόμου 157/87:

40 (γ) αρχαιότητα:

μία μονάδα για κάθε συμπληρωμένο έτος υπηρεσίας σε θέση από την οποία ο υποψήφιος μπορεί να προαχθεί σύμφωνα με τα σχέδια υπηρεσίας, και ειδικά στην περίπτωση διορι-

- σμού/προαγωγής σε θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης (Μέση Γενική ή Τεχνική Εκπαίδευση) επτά δέκατα της μονάδας επιπρόσθετα, για κάθε συμπληρωμένο έτος προηγούμενης εκπαιδευτικής υπηρεσίας σε δημόσια σχολεία ή/και για άλλη αναγνωρισμένη προϋπηρεσία." 5
- Είναι γεγονός ότι η αρχαιότητα για τις αιτήσεις όσο και για τα ενδιαφερόμενα μέρη υπολογίστηκε με βάση τη διάταξη του Νόμου, όπως είχε τροποποιηθεί αρχικά από το Νόμο Αρ. 65 του 1987. 10
- Ο πρωτόδικος Δικαστής ορθά διαπίστωσε ότι καμιά διαφορά δεν υπάρχει στις δύο νομοθεσίες στο κριτήριο της αρχαιότητας αναφορικά με τις μονάδες που δόθηκαν στις αιτήσεις και στα ενδιαφερόμενα μέρη, ούτε και οι αιτήσεις ισχυρίστηκαν ότι οι αριθμητικές μονάδες αρχαιότητάς τους υπολογίστηκαν εσφαλμένα, και έτσι κατέληξε στο συμπέρασμα ότι "η αναφορά στο Νόμο 65 του 1987 αντί στο Νόμο 157 του 1987, καμιά επιρροή δεν άσκησε στη βαθμολογία από τη Συμβουλευτική Επιτροπή." Αξίζει όμως να παρατηρηθεί ότι η Επιτροπή όταν εξέτασε τις ενστάσεις με βάση το εδάφιο 8 του άρθρου 35B αποφάσισε ότι ορθά και σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 35B(4) του Νόμου, όπως τροποποιήθηκε από το Νόμο Αρ. 157 του 1987, υπολόγισε τις μονάδες αρχαιότητάς τους η Συμβουλευτική Επιτροπή. 15 20
- Επομένως ορθά ο πρωτόδικος Δικαστής αποφάσισε το σημείο αυτό, η δε επίκληση εσφαλμένης νομοθετικής διατάξεως δεν οδηγεί σε ακυρότητα αν η απόφαση ή το μέρος αυτής μπορούσε να στηριχθεί πάνω στην ορθή νομοθετική διάταξη. (Βλέπε *Papadopoulos v. Republic* (1968) 3 C.L.R. 662 στη σελ. 674, και *The Cyprus Cement Co. Ltd. v. Republic* (1974) 3 C.L.R. 304 στις σελ. 307, 308.) 30
- Επιπλέον από τη σύγκριση των στοιχείων των φακέλων και του καταλόγου υποψηφίων, όπως ετοιμάστηκε, δε διαπιστώνεται ότι η αναφορά στην εσφαλμένη νομοθετική διάταξη διαφοροποιούσε στιδήποτε στον υπολογισμό της αρχαιότητας των υποψηφίων, όπως απαιτείται από το Νόμο. Δεν υπάρχει επομένως λόγος ακυρότητας πάνω στο σημείο αυτό. Σχετική αναφορά μπορεί να γίνει στην υπόθεση *Α. Καραγιώργη και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 1669, όπου στη σελ. 1682 είπε ότι: 35 40

"Η αναφορά στα πρακτικά της 23ης Δεκεμβρίου, 1987, λανθασμένα, του Άρθρου 35B(1) καθόλου δεν επηρεάζει τη

νομιμότητα της διαδικασίας ή της απόφασης. Δεν είναι παράβαση τύπου ή νόμου και δεν αποτελεί λόγο ακυρότητας."

Ο τρίτος λόγος εφέσεως είναι ότι:

5

"Εσφαλμένα το δικαστήριο έκρινε ότι μπορούσε να γίνει καταμερισμός των συγκεκριμένων θέσεων κλίμακας Α10 κατά τον τρόπο με τον οποίο κατανεμήθησαν, χωρίς Νομοθετική εξουσιοδότηση και χωρίς κανονιστική πράξη αρμόδιου οργάνου."

10

Σχετικές με το λόγο αυτό είναι οι σημειώσεις του Σχεδίου Υπηρεσίας που αναφέρουν:

15

"(α) Αι προς πλήρωσιν θέσεις κατανέμονται μεταξύ Καθηγητών/Εκπαιδευτών βάσει της εκάστοτε υφισταμένης αναλογίας μεταξύ Καθηγητών/Εκπαιδευτών επί των Κλιμάκων Α5-Α7-Α8, εξαιρουμένων των Καθηγητών οι οποίοι διδάσκουν το μάθημα των Πρακτικών Γνώσεων.

20

(β) Ο αριθμός των θέσεων ο οποίος προορίζεται δια τους Καθηγητάς οι οποίοι διδάσκουν το μάθημα των Πρακτικών Γνώσεων καθορίζεται εις το Μνημόνιον Συμφωνίας μεταξύ αυτών και Κυβερνήσεως, ημερομηνίας 4.5.1981."

25

Θα πρέπει όμως να αναφερθεί εδώ η απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου αριθμός 20.363, ημερομηνίας 14 Μαΐου 1981, η οποία προβλέπει τα πιο κάτω:

30

"Το Συμβούλιον απεφάσισεν όπως εγκρίνη την επιτευχθείσαν συμφωνίαν δια την ρύθμισιν του θέματος των Καθηγητών Πρακτικών Γνώσεων, την εκτιθεμένην εις το συνημμένον εις την ως άνω Πρότασιν Μνημόνιον Συμφωνίας ημερομηνίας 4ης Μαΐου, 1981."

35

Θα πρέπει να θεωρηθεί ότι η πιο πάνω απόφαση αποτελεί μέρος του Σχεδίου Υπηρεσίας και μαζί καλύπτουν τους εκπαιδευτικούς και τους καθηγητές των πρακτικών γνώσεων γιατί η αναλογία ήταν προκαθορισμένη με βάση τα Μνημόνια που αποτέλεσαν μέρος των σχεδίων υπηρεσίας και σαν τέτοια δεν μπορούσε να τα αγνοήσει το αρμόδιο διοικητικό όργανο, δηλαδή η Επιτροπή.

40

Επιπλέον με τις προσφυγές τους οι εφεσείουσες προσέβαλαν μόνο την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών που ανήκουν στα γενικά μαθήματα και δεν προσβάλλουν τον κατάλογο της

Συμβουλευτικής Επιτροπής που αφορά τους εκπαιδευτικούς ή τους καθηγητές πρακτικών γνώσεων ή την απόφαση της Επιτροπής που αφορά τους εκπαιδευτικούς ή τους καθηγητές των πρακτικών γνώσεων. Επομένως ο λόγος αυτός αποτυγχάνει.

5

Ο τέταρτος λόγος εφέσεως αποσύρθηκε και ερχόμαστε στον πέμπτο λόγο εφέσεως ο οποίος είναι ότι:

"Εξοφλημένα το Δικαστήριο έκρινε ότι η αιτήτρια Βιολάση δεν εδικαιούτο μονάδες πρόσθετες βάση του άρθρου 35B(4)(β) για τα επιπλέον Πανεπιστημιακά προσόντα της."

10

Το σχετικό απόσπασμα της εφεσιβαλλόμενης απόφασης είναι το πιο κάτω:

15

"Η αιτήτρια στην Προσφυγή Αρ. 290/88 είναι καθηγήτρια των Γαλλικών. Τον Μάρτιο - Απρίλιο του 1987 υπογράφηκε Σύμβολαιο μεταξύ εκπροσώπου του Πανεπιστημίου της Ορλεάνης, Γαλλίας και του Παγκύπριου Συνδέσμου Καθηγητών Γαλλικής Γλώσσας, με το οποίο, μεταξύ άλλων συμφωνήθηκαν και τα ακόλουθα:-

20

(α) Κατά τη διάρκεια του Καλοκαιριού 1987, μεταξύ της 29ης Ιουνίου και της 15ης Σεπτεμβρίου, το Πανεπιστήμιο Ορλεάνης θα προσφέρει στη Λευκωσία για μια ομάδα 20 περίπου φοιτητών, την προετοιμασία του Διπλώματος Πανεπιστημίου στη Διδακτική της Γαλλικής σαν Ξένης Γλώσσας. Αυτή η προετοιμασία θα αντιπροσωπεύει 300 ώρες διδασκαλίας.

25

(β) Οι υποψήφιοι θα προταθούν από τον Παγκύπριο Σύνδεσμο Καθηγητών Γαλλικής Γλώσσας, αλλά θα πρέπει ήδη να είναι Καθηγητές της Γαλλικής και να διαθέτουν μόρφωση που το Πανεπιστήμιο της Ορλεάνης να αναγνωρίζει σαν ισότιμη του Επιπέδου DEUG.

30

(γ) .....

35

(δ) Τα Διπλώματα θα απονεμηθούν από το Πανεπιστήμιο της Ορλεάνης σύμφωνα με τα αποτελέσματα των εξετάσεων και την απόφαση της Εξεταστικής Επιτροπής κατά το τέλος της εκπαίδευσης. Το μέλη της Επιτροπής θα υποδειχθούν με απόφαση του Προέδρου του Πανεπιστημίου της Ορλεάνης.

40

Τα επιμορφωτικά μαθήματα οργανώθηκαν πράγματι στη

5 Λευκωσία από 29 Ιουνίου μέχρι τις 5 Σεπτεμβρίου 1987. Η αιτήτρια παρακολούθησε τα μαθήματα αυτά. Τους δόθηκε Δίπλωμα του Πανεπιστημίου της Ορλεάνης στη Διδακτική της Γαλλικής ως Ξένης Γλώσσας (Diplome d' Université de Didactique du Français Langue Etrangere).

10 Λόγω του ειδικού σκοπού, το Δίπλωμα αυτό μπορούσε να τοποθετηθεί σε ένα επίπεδο ισότιμο, όχι ταυτόσημο, με εκείνο του Διπλώματος Licence. Το Γαλλικό Υπουργείο Παιδείας δε δέχεται το Δίπλωμα Πανεπιστημίου στη Διδακτική της Γαλλικής ως Ξένης Γλώσσας ως ισοδύναμο του Εθνικού Διπλώματος (Diplome National). Το Δίπλωμα αυτό δεν είναι Εθνικό Δίπλωμα, αλλά μπορεί να θεωρηθεί ότι είναι ανάλογου επιπέδου με 15 εκείνο της Licence και προορίζεται για ξένους, οι οποίοι ήδη έχουν μια καλή γνώση της Γαλλικής ως ξένης γλώσσας.

20 'Αναγνωρισμένο ίδρυμα' είναι το ίδρυμα που είναι, αναγνωρισμένο, είτε από το Υπουργείο Παιδείας της Κύπρου, είτε από το Υπουργείο Παιδείας της χώρας στην οποία λειτουργεί. Τα μαθήματα έγιναν στη Λευκωσία όχι σε αναγνωρισμένο ίδρυμα.

25 Η ερμηνεία και η εφαρμογή των σχεδίων υπηρεσίας είναι αρμοδιότητα της διοίκησης. Το Δικαστήριο τούτο επεμβαίνει σε μία συγκεκριμένη περίπτωση, εάν η ερμηνεία ή η εφαρμογή στα γεγονότα του σχεδίου υπηρεσίας δεν ήταν εύλογα επιτρεπτή στη διοίκηση - (*Papaleontiou v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 211, στην οποία αναφέρεται η προηγούμενη νομολογία του Δικαστηρίου).

30 Το Δικαστήριο δε θα επέμβει στην παρούσα υπόθεση, γιατί ήταν εύλογα επιτρεπτό στην Επιτροπή να αποφασίσει ότι η αιτήτρια δεν είχε το πρόσθετο προσόν."

35 Συμφωνούμε και υιοθετούμε την πιο πάνω έκθεση των σχετικών γεγονότων και τη νομική προσέγγιση του πρωτόδικου Δικαστή. Δεν έχουμε τίποτε να προσθέσουμε εκτός ότι και ο λόγος αυτός αποτυγχάνει.

40 Ο έκτος λόγος εφέσεως είναι ότι με το άρθρο 6 του περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (Τροποποιητικού) Νόμου του 1979 (Νόμος Αρ. 53 του 1979), τροποποιήθηκε το άρθρο 36 του βασικού Νόμου (Νόμος Αρ. 10 του 1969), με την αντικατάσταση των λέξεων "εμπιστευτικές εκθέσεις" όπου απαντώνται σ' αυτό με τις λέξεις "υπηρεσιακές εκθέσεις". Η όλη επιχειρηματολογία του εδράζεται πάνω στο ότι με την πιο πάνω τροποποίηση καταργή-

θηκε ο Νόμος δυνάμει του οποίου θεσπίστηκαν οι Κανονισμοί Κ.Δ.Π. 223/76, που δημοσιεύτηκαν στο Παράρτημα Τρίτο, Μέρος Ι, της Επίσημης Εφημερίδας της Δημοκρατίας της 5ης Νοεμβρίου 1976, που προβλέπουν τον τρόπο με τον οποίο συντάσσονται οι εκθέσεις και εφόσον οι κανονισμοί αυτοί αφορούν τις εμπιστευτικές εκθέσεις και όχι τις υπηρεσιακές εκθέσεις που εισάγονται με την τροποποίηση του άρθρου 36, τίθεται άρα θέμα αν η μεταγενέστερη των κανονισμών τροποποίηση του άρθρου 36 κατέστησε άκυρους τους κανονισμούς αυτούς στα πλαίσια του Νόμου.

5

10

Προς υποστήριξη της πιο πάνω θέσης έχουμε παραπεμφθεί στην υπόθεση *Savva v. Republic* (1986) 3(A) C.L.R. 445 έως τη σελ. 450. Η υπόθεση όμως εκείνη διαφοροποιείται διότι στην προκειμένη περίπτωση απλώς άλλαξε μόνο η ονομασία των εκθέσεων και όχι ο τρόπος ετοιμασίας τους ή η αρμόδια αρχή ή όργανο από την οποία έπρεπε να ετοιμάζονται. Επομένως και ο λόγος αυτός αποτυγχάνει.

15

Ο έβδομος λόγος εφέσεως είναι ότι:

20

"Εσφαλμένα το Δικαστήριο έκρινε ότι η Ε.Ε.Υ. πέτυχε να εφαρμόσει ορθά τις διατάξεις του Νόμου περί μονάδων συνεντεύξεως και/ή ότι άσκησε ορθά περί το θέμα τις εντύπώσεις της."

25

Η διενέργεια συνεντεύξεων και η σχετική διαδικασία προβλέπονται από το άρθρο 35 εδάφια 9 και 10 του Νόμου Αρ. 65 του 1987. Σύμφωνα με το εδάφιο 9 η Επιτροπή καλεί τους υποψήφιους οι οποίοι περιέχονται στους τελικούς καταλόγους σε προσωπικές συνεντεύξεις κατά τις οποίες μπορεί να παρευρίσκειται ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Παιδείας ή ο Διευθυντής του οικείου τμήματος ή εκπρόσωπος τους και να εκφέρει τις κρίσεις του για την απόδοση των υποψηφίων σε αυτές.

30

Κατά το τέλος των προσωπικών συνεντεύξεων η Επιτροπή προβαίνει στην επιλογή των καταλληλοτέρων υποψηφίων και λαμβάνει μεταξύ άλλων υπόψη την εντύπωση που απέκρινε από τις προσωπικές συνεντεύξεις. Η απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις λαμβάνεται υπόψη μόνο ως συμπληρωματικό στοιχείο κρίσεως της αξίας τους. Στις περιπτώσεις δε υποψηφίων οι οποίοι περιέχονται στον κατάλογο ο οποίος καταρτίζεται σύμφωνα με το εδάφιο 4 του άρθρου αυτού, τις μονάδες που έχει κάθε υποψήφιος στον κατάλογο, η Επιτροπή μπορεί να αυξήσει μέχρι πέντε, με αιτιολογία απόφαση της η οποία θα στηρίζεται στις

35

40

- εντυπώσεις που απεκόμισε από τις προσωπικές συνεντεύξεις και στο περιεχόμενο των Προσωπικών Φακέλων και των Φακέλων των Υπηρεσιακών Εκθέσεων. Ασφαλώς η εκτίμηση της απόδοσης των υποψηφίων είναι θέμα που εμπίπτει στην αρμοδιότητα της
- 5 Επιτροπής, δεν είναι δε υπόχρεη να ακολουθήσει τις κρίσεις του αρμοδίου λειτουργού ο οποίος εκφράζει τις δικές του εκτιμήσεις, και τον οποίο ακούει χωρίς να είναι υπόχρεη να ακολουθήσει την κρίση του ή να δώσει αιτιολογία για διαφορετική εκτίμηση.
- 10 Η Επιτροπή καθόρισε τέσσερα κριτήρια για την αξιολόγηση της απόδοσης των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις:
- "(α) Γλωσσική επάρκεια, άνεση και ετοιμότητα στην διατύπωση απόψεων. (β) Ενημερότητα πάνω σε σύγχρονες εξελίξεις στο θέμα της ειδικότητάς τους και σε Παιδαγωγικά και εκπαιδευτικά θέματα. (γ) Τεκμηρίωση απόψεων και (δ) Γενική απόδοση, εμφάνιση και προσωπικότητα."
- 15 Είναι με αυτά τα κριτήρια που η Επιτροπή έκαμε την ομόφωνη αξιολόγησή της, δεν μπορεί παρά να θεωρηθεί ότι ενήργησε σύμφωνα με το Νόμο και ο λόγος αυτός επίσης αποτυγχάνει.
- 20 Για όλους τους πιο πάνω λόγους η έφεση απορρίπτεται, δε γίνεται όμως διαταγή για έξοδα.
- 25 ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Με την έφεση αυτή αμφισβητείται η ορθότητα πρωτόδικης απόφασης που εκδόθηκε στις 27 περασμένου Οκτωβρίου. Η απόφαση απέρριψε την υπ' αρ. 27/88 προσφυγή που άσκησαν οι εφεσείδουσες 1 και 2 ως και την προσφυγή υπ' αρ. 30 290/88 της εφεσείδουσας 3. Οι υποθέσεις αυτές, όπως και η 28/88, συνεκδικάστηκαν γιατί έχουν κοινή νομική βάση ενώ το ιστορικό είναι εν πολλοίς ταυτόσημο. Διευκρινίζεται ότι το μέρος της απόφασης που απορρίπτει την τελευταία αυτή προσφυγή δεν εφειβάλλεται.
- 35 Οι εφεσείδουσες είναι καθηγήτριες σε σχολές Μέσης Παιδείας. Οι δύο πρώτες των οικοκυρικών μαθημάτων. Διεκδικούσαν προαγωγή σε κενές θέσεις καθηγητή κλίμακας Α10, αλλά δεν περιλήφθηκαν στον τελικό κατάλογο προακτών που ετοίμασε η αρμόδια Συμβουλευτική Επιτροπή. Οι ενστάσεις που υπέβαλαν στην Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (Ε.Ε.Υ.) δεν έγιναν αποδεκτές. Ακολούθησε η προσφυγή τους που επεδίωκε την ανατροπή αυτής της απόφασης. Συγχρόνως όμως ζήτησαν να κηρυχθεί άκυρη η τελική κρίση της Ε.Ε.Υ. να επιλέξει 5 άλλες
- 40

συναδέλφους τους για ένταξη στην Α10 αντί αυτές τις ίδιες. Ας σημειωθεί ότι είναι θέσεις μισθολογικής προαγωγής. Πρόκειται για ευεργετικό υπέρ καθηγητών μέτρο οι οποίοι παρεμένουν στάσιμοι από έλλειψη κενών θέσεων.

5

Η εφεσείουσα 3, καθηγήτρια των Γαλλικών, είχε συμπεριληφθεί στο σχετικό κατάλογο. Όμως δεν προκρίθηκε τελικά επειδή, σύμφωνα με την αξιολόγηση που έγινε, υστερούσε σε γενική βαθμολογία των άλλων που πήραν την προαγωγή. Έτσι, προχώρησε να προσβάλει την απόφαση της Ε.Δ.Υ. στο σημείο αυτό συμπεροσβάλλοντας και τον κατάλογο προακτών που όντως αποτελεί μέρος της όλης σύνθετης διοικητικής ενέργειας.

10

Οι λόγοι εφέσεως περιορίστηκαν σε 6. Με τους λόγους αυτούς προβάλλεται ότι το πρωτόδικο δικαστήριο:

15

1. Κατά παράβαση του Άρθρου 35B(4)(α) του περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμου - όπως τροποποιήθηκε με το Νόμο 65/87 - έκρινε ότι η ενδιαφερόμενη Αφροδίτη Σφικτού ήταν προακτέα αφού μια μόνο αξιολόγηση είχε κατά τα τελευταία δύο χρόνια.

20

2. Παρέβλεψε ότι η αποτίμηση σε μονάδες της αρχαιότητας των υποψηφίων έγινε με βάση καταργηθείσα διάταξη και ότι εν πάση περιπτώσει η νέα διάταξη του Αρθρου 35B(4)(γ) διαφοροποίησε το κριτήριο της αρχαιότητας.

25

3. Κατά κακή εφαρμογή του νόμου αποφάσισε ότι είναι επιτρεπτό, χωρίς ειδική νομοθετική εξουσιοδότηση και κανονιστική πράξη από αρμόδιο όργανο, να προβεί σε κατανομή των θέσεων κατά ειδικότητες.

30

4. Κατέληξε λανθασμένα ότι η μεταβολή που επέφερε ο τροποποιητικός Νόμος 53/79 στις εκθέσεις αξιολόγησης δηλαδή, η μετονομασία τους από "εμπιστευτικές" σε "υπηρεσιακές" ήταν τυπική μόνο ενώ στην πραγματικότητα υπήρξε ουσιαστική.

35

5. Έσφαλε στην απόφασή του ότι η εφεσείουσα 3 δεν είχε πρόσθετο προσόν και επομένως ορθά δεν πιστώθηκε με ανάλογο ποσό μονάδων και, τέλος,

40

6. Έσφαλε στο συμπέρασμά του να απορρίψει εισήγηση ότι η Ε.Ε.Υ. εφάρμοσε κακά τις διατάξεις του Νόμου που αφορούσαν στις προσωπικές συνεντεύξεις.

Ο κ. Αγγελίδης ανέπτυξε τον πρώτο λόγο με βάση και πλαίσιο το οικείο σχέδιο υπηρεσίας και το νόμο. Είναι ορθό ότι το σχέδιο υπηρεσίας θέτει σαν προϋπόθεση για προαγωγή τη “λίαν ευδόκιμο”, όπως τη χαρακτηρίζει επί λέξει το σχέδιο, υπηρεσία του υποψηφίου κατά τα δύο τελευταία χρόνια. Είναι η παράγραφος 2 κάτω από τον τίτλο “απαιτούμενα προσόντα”. Στη θέση αυτή απαριθμούνται τα στοιχεία ή ιδιότητες που έπρεπε να συγκεντρώνει αρχής ο κάθε υποψήφιος για να δικαιούται να ανέλθει στη ψηλότερη κλίμακα Α10.

Η παραπάνω πρόνοια πηγάζει άμεσα από την επιτακτική διάταξη του Άρθρου 34B(4)(α) του νόμου και συνάδει απόλυτα με αυτή. Ο νόμος είναι σαφής για τον τρόπο αποτίμησης της αξίας μελών του διδακτικού προσωπικού Σχολείων Μέσης και Δημοτικής Εκπαίδευσης που επιδιώκουν κατάληψη κενών θέσεων. Θα δούμε από τον ανάγνωση του κειμένου ότι οι τελευταίες δύο αξιολογήσεις αποτελούν απαραίτητη προϋπόθεση και ασκούν καθοριστική επίδραση στην εκτίμηση της υπηρεσιακής ικανότητας των κρονομένων. Η διάταξη ορίζει ότι:

(4) Όταν πρόκειται για πλήρωση θέσης η οποία ανήκει στο διδακτικό προσωπικό των σχολείων Μέσης και Δημοτικής Εκπαίδευσης η Συμβουλευτική Επιτροπή καταρτίζει τον κατάλογο των υποψηφίων που συστήνει με σειρά προτεραιότητας η οποία θα καθορίζεται μετά την αριθμητική αποτίμηση των κριτηρίων της αξίας, των προσόντων και της αρχαιότητας όλων των προσοντούχων υποψηφίων σε μονάδες όπως παρακάτω:

(α)αξία:

το σύνολο των μονάδων που προκύπτει από την πρόσθεση του τετραπλασίου του μέσου όρου των τελευταίων δύο βαθμολογιών και του μέσου όρου της συνολικής βαθμολογίας των τελευταίων δέκα ετών υπηρεσίας στη θέση, προκειμένου για υποψηφίους με υπηρεσία λιγότερη από δέκα έτη στη θέση, του μέσου όρου της συνολικής βαθμολογίας στη θέση:

(β) .....

Στην προκείμενη περίπτωση είναι αμοιβαία αποδεκτό ότι το ενδιαφερόμενο μέρος είχε μια αξιολόγηση αντί δύο. Αυτό άλλωστε διαπιστώνεται και από μια πρόχειρη ματιά στον κατάλογο που ετοίμασε η Συμβουλευτική Επιτροπή. Η κα Σφικτού είναι 5η στη σειρά προτεραιότητας με βαθμολογία 36 για ένα χρόνο

και έπεται η εφεσείουσα με κανονική βαθμολογία.

Επικαλούμενος την αρχή της χρηστής διοίκησης ο πρωτόδικος δικαστής έκρινε ότι η παράλειψη του αρμοδίου οργάνου να αξιολογήσει την κα Σφικτού για ολόκληρη την κρίσιμη περίοδο δεν μπορούσε να προβληθεί ως λόγος ακύρωσης της προαγωγής της. Κι αυτό επειδή η μη βαθμολόγηση δεν οφειλόταν σε υπαιτιότητά της. Στο σημείο αυτό η προσβαλλόμενη απόφαση αναφέρει:

“Για το ενδιαφερόμενο μέρος Αφροδίτη Σφικτού δεν υπήρχαν εμπιστευτικές εκθέσεις για τα δύο τελευταία χρόνια.

Δεν είναι επιτρεπτή, και είναι αντίθετη με την αρχή της χρηστής διοίκησης, η θυματοποίηση καθηγητή ή υπαλλήλου, επειδή η διοίκηση χωρίς απαιτιότητά του, δεν έκαμε τακτική επιθεώρηση και αξιολόγηση. Ως εκ τούτου η παράλειψη της επιθεώρησης και η αξιολόγηση της Σφικτού δεν μπορεί να προβληθεί ως λόγος ακύρωσης της προαγωγής της.”

Σύμφωνα με τα κριτήρια που έχουν διαμορφωθεί στη νομολογία η παράβαση ουσιαστικού τύπου κατά τον καταρτισμό διοικητικής πράξης ή τη διαδικασία παραγωγής της αποτελεί λόγο ακυρότητας. Υπό την αίρεση πάντοτε ότι η παράλειψη τήρησης του τύπου συνεπάγεται ενδεχόμενη επιρροή στο περιεχόμενο της πράξης. Και τούτο για να αποφεύγεται η ανατροπή διοικητικών αποφάσεων για τυπικούς λόγους ήσσονος σημασίας. Στους τύπους ουσιαστικής μορφής συγκαταλέγονται πρώτιστα όσοι θεσπίζονται άμεσα από το νόμο. Αυτή είναι η κατεύθυνση που επικρατεί στη νομολογία όπως δείχνει το παρακάτω απόσπασμα της απόφασης *Αλβάνης ν. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου* (1983) 3 Α.Α.Δ. 2695 στη σελ. 2701:

“It is settled that formalities prescribed by the law must be observed as a condition for the validity of an administrative act. Unless the formality ignored is of an inessential character and, as such, inconsequential for the decision taken, breach of a formality laid down by law taints the decision with invalidity.”

Ας σημειωθεί ότι η απόφαση έτυχε επιδοκιμασίας από την Ολομέλεια του δικαστηρίου στην *Ανδρέας Γεωργίου και Άλλοι ν. Ε.Ε.Υ.* Η ίδια αρχή ισχύει και στην περίπτωση των σχεδίων υπηρεσίας που, όπως έχει νομολογηθεί, έχουν νομοθετικό χαρακτήρα, *Αλέξανδρος Ζήνωνος ν. Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 946.

5 Στην περίπτωση που μας απασχολεί η προϋπόθεση δύο βαθμολογιών δεν είναι αφηρημένος ή ασήμαντος τύπος. Συνδέοντάς τον με τα πραγματικά περιστατικά είναι φανερό όχι μονάχα ενδεχόμενο - ότι κατά τη σύνταξη του καταλόγου με βάση τον οποίο έδρασε και η Ε.Ε.Υ. σημειώθηκε παραβίαση του νόμου και των όρων του σχεδίου υπηρεσίας που αντανακλά άμεσα στη σειρά προτεραιότητας των υποψηφίων.

10 Αναμφισβήτητα η θεμελιώδης αρχή της χρηστής διοίκησης επιβάλλει σειρά υποχρεώσεων στη διοίκηση κατά τη διεκπεραίωση του έργου της. Ωστόσο οι αρχές αυτές δεν έχουν καθολική εμβέλεια έτσι ώστε να εφαρμόζονται σε περιπτώσεις, όπως εδώ, που ρυθμίζονται από θετικό κανόνα δικαίου. Με άλλα λόγια δεν αποτελούν είδος νομικής υπερδομής. Αντίθετα ο ρόλος του είναι συμπληρωματικός πάντοτε όμως μέσα στο πλαίσιο που διαγράφει ο νόμος. Υπάρχει ευχέρεια προσφυγής στις αρχές της χρηστής διοίκησης μόνο αφού διαπιστωθεί ότι δεν υφίσταται ειδική διάταξη που καλύπτει την περίπτωση όταν δηλαδή, ο εφαρμοστής του δικαίου βρίσκεται μπροστά σε νομοθετικό κενό.

15 20 Όμως σε καμιά περίπτωση δεν είναι επιτρεπτή ή δικαιολογημένη οποιαδήποτε ενέργεια που έρχεται σε σύγκρουση με το νόμο. Παρατηρεί στο προκείμενο ο Παπαχατζής "Σύστημα του εν Ελλάδι ισχύοντος Διοικητικού Δικαίου" σελ. 383:

25 "Και η πλέον σκόπιμος των ενεργειών είναι καταδικαστέα, εφόσον αντιβαίνει εις την αρχήν της νομιμότητας."

30 Η έλλειψη της μιας βαθμολογίας δεν μπορούσε να θεραπευθεί με την επίκληση των αρχών της χρηστής διοίκησης. Κάτι τέτοιο θα ήταν ασυβίβαστο με την αρχή της νομιμότητας. Με την ευκαιρία όμως αυτή θα θέλαμε να υποδείξουμε ότι η παράλειψη που σημειώθηκε πρέπει να διερευνηθεί αρμόδια και περαιτέρω να ληφθούν μέτρα έτσι ώστε να αποκλειστεί το ενδεχόμενο επανάληψης σε άλλες περιπτώσεις.

35 Σύμφωνα με την έννοια των διατάξεων που ίσχυαν και μνημονεύθηκαν παραπάνω (και υπό το πρίσμα των νομολογιακών αρχών) ο πρώτος λόγος επιτυγχάνει. Η έφεση γίνεται δεκτή. Η επίδικη πράξη ακυρώνεται εξ ολοκλήρου. Για το λόγο αυτό παρέρχεται η εξέταση των υπολοίπων λόγων της έφεσης. Δε θα επιδικασθούν έξοδα.

40

Η έφεση απορρίπτεται κατά πλειοψηφία χωρίς έξοδα.